

Шідсумки **Обжинки: від зернини - до хлібини**

В Україні, як повідомляє Мінагрополітики, практично завершується збирання ранніх зернових, так 13 серпня першими фінішували жнива у Запорізькій, Кіровоградській, Миколаївській, Одеській, Херсонській, Полтавській та Закарпатській областях, а коли номер готувався до друку - і у нашій Дніпропетровській.

ЗАГАЛОМ станом на понеділок урожай зібрано на площі 9,5 млн. га (96% до прогнозу) при врожайності 34,6 ц/га, намолочено 33 млн. тонн зерна, у розрізі культур зокрема: озимої пшениці - 23,9 млн. при врожайності 37,8 ц/га; ярої - 519 тис. тонн при врожайності 35,6 ц/га; озимого ячменю - 3,1 млн. тонн при врожайності 35,3 ц/га; ярого ячменю - 4 млн. тонн при врожайності 27,0 ц/га.

Отже, українські аграрії можуть по праву пишатися своїм ваговитим здобутком і святкувати щедрі обжинки. Варто лише згадати традиції цього славного дійства. Як відомо, більшість обрядів, приурочених закінченню жнив, відбувалися безпосередньо на полі. Українці так само, як і решта землеробських народів Європи, обов'язково залишали на хлібній ниві декілька пучків незжатого колосся. Вірили, що останнє колосся зберігає врожайну силу поля до наступного року, тому його заламування і зав'язування повинне було сприяти переходу цієї сили в землю. Подекуди зберігався звичай, за яким, скінчивши роботу, помолені жниці качалися по стерні й снопах, примовляючи: «Нивко, нивко, верни мою силку!» або «Рілля, рілля! Хліба нам дай, а силу нашу віддай!». Однак, вже у XIX ст. цей звичай виконувався селянами не з магічною, а з розважальною метою.

З останніх колосків пшениці, жита або ячменю в'язали також гарний сніп і вінок, останній прикрашали польовими квітами, стрічками та одягали на голову найкращій жниці. Коронована вінком жінка (у деяких місцях її називали княжною, царівною) зі снопом у руках йшла попереду процесії, о з піснями й танцями рухалася з поля в село. Обжинкові пісні створювали урочистий настрій і розкривали символіку обряду. У них звучала радість з приводу успішних жнив, гордість за свою нелегку працю. Зокрема, про обжинковий вінок співали, що він «вищий від плота, ще дорожчий від золота». На різні лади у гіперболізованих образах прославлявся багатий урожай і щедрість господаря поля.

Підписано важливий закон

Президент Петро Порошенко підписав законопроект № 6490-д «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо

стимулювання створення та діяльності сімейних фермерських господарств»

Порошенко зазначив, що закон спрямований на отримання офіційного статусу

сільським населенням, яке працює на своїй землі, що дозволить легально продавати свою продукцію, отримати соціальний захист та право на пенсію.

Сучасні сюжети

ОЛЕКСАНДРУ Лапі не було ще повних 26-ти від роду, як він зважився піти на фермерські хліба. А сьогодні його старшому сину, теж Олександр, усі 29, а молодшому Олексію - 27. Обидва вони закінчили аграрний університет і зараз працюють разом у родинному ФГ «Фортуна-Агро» на північній околиці усім відомого на Дніпропетровщині містечка Підгородного. Отож сумніватися не доводиться, що самостійне господарювання на землі Олександр-батьку, Олександр Михайловичу, вдалося. Незважаючи на те, що вродився технарем до мозку кісток, як кажуть, і його освіта - радіотехнічний технікум. Інша річ, що своє ФГ у далекому уже 1992 році Олександр Лапа створював спільно з дружиною і під заохочення та з благословення тестя Анатолія Реки, котрий весь вік свій відпрацював агрономом ще у радгоспі «Підгородненський». Тому згодом приєднався до Лап і син тестя, також Анатолій Река - себто Анатолій Анатолійович. Так виник «холдинг» спершу двох, а потім і трьох фермерських господарств, які насправді дружно порятує разом близько тисячі гектарів, де є землі, як передані їм у постійне користування, так і взяті завзятими аграріями в оренду, що цілком зрозуміло, логічно та законно.

ХОЧ головне в іншому: дійсно успішним виявився тричі сімейний, як вони його поміж собою називають, фермерський трудовий колектив. Тут ніхто не лінився і не ухилився від роботи. Навпаки, стараються один поперед одного. І займаються ж, як неважко здогадатися, вирощуванням зернових, бобових та олійних культур. Але не лише їх. Кому не відомо, що свого часу навколо Дніпра існували так звані овоче-молочні радгоспи. Олександр Лапа цю традицію зміг зберегти в частині виробництва овочевої продукції. А для вирощування обрав так званий борщовий набір - капусту, столові бурячки, моркву і цибулю, які постачає у відому всім мережу магазинів АТБ. То якщо до загальної кількості у тоннах продукції, яка доставляється на розподільчий в області пункт маркетів АТБ, приміряти ту кількість, яку забезпечує ФГ «Фортуна», то виходить, що щороку один тиждень вся-вся Дніпропетровщина варить борщі винятково з вирощених ним овочів. Причому, бездоганих, на які нарікань - реклаमाцій, як рани-

ше казали - ще жодного разу не надходило. Так що ще й не відомо, кому більше щастить - «Фортуні-Агро» чи споживачам?

А це значить, що справу маємо з господарством, яке міцно зіп'ялося на ноги і яке можна вважати взірцем для всього аграрного сектору економіки області. Воно настільки обзавелося сучасною технікою та розбудувалося необхідними господарськими потужностями, об'єктами і тилами, що ще й обходиться усім тільки своїм. Тому краще висловлюватися інакше: «Фортуна-Агро» - це ФГ, яке належить до тих, котрі якраз і мають скласти основу, як запевняв недавно Прем'єр Володимир Гройсман, аграрного виробництва в Україні і гарантими розвою та розквіту вітчизняного села. Бо якщо вірити Володимирі Борисовичу, то на малий і середній бізнес на селі нам опиратися як сьогодні, так і особливо завтра. У виробництві сільськогосподарської продовольчої продукції, відтак і у національній продовольчій безпеці, продовжив Гройсман, наші надії в першу чергу на фермерів. Але це якщо Прем'єр каже правду і

Рейдерський ДЕТЕКТИВ

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ З ОБУРЕННЯМ І НЕ БЕЗ МОРАЛІ

широ, звичайно. А якщо лукавить, блефує, піариться, «заграє» з селянами і говорить неправду? То після оптимістичного початку розповіді про ФГ Олександра Лапи нам, як це не прикро і не гірко, доводиться говорити, що швидше Гройсман лукавить і каже неправду, а як ще точніше, то і бреше. Адже зовсім недавно на мобільник фермера Лапи зателефонував невідомий, назвався начальником одного з управлінь обласного Департаменту захисту економіки Національної поліції і довірливо повідомив, що «нам, Олександр Михайловичу, необхідно з вами зустрітися».

- З якого питання? - поцікавився Олександр Михайлович.

- Ми маємо віч-на-віч і з руки-руки передати вам листа, зміст якого - не телефонна розмова, - пояснив тихий і ніби приязний голос.

Сказати чесно, Лапа мало що зрозумів, зате не міг не насторожитися, та на зустріч дав згоду, бо куди ніби йому було діватися? І в призначений час у призначеному «нейтральному» місці - поза приміщеннями, на вулиці - зустріч відбулася, на яку з Департаменту захисту економіки прибуло двоє. Тикнули фермеру межі очі посвідчення настільки швидко, що прочитати і запам'ятати їхні прізвища, звання

та посади останній не зміг. Йому лишалось тільки думати, що то були начальник Управління захисту економіки Дмитро Тишлек, прізвище котрого значиться під листом, якого дійсно і було передано Олександр Лапі, і Дмитро Торгалло, котрий замість Тишлека насправді підписав листа. У перших рядках якого чорним по білому написано: «Управлінням захисту економіки у Дніпропетровській області ДЗЕ Національної поліції здійснюється виконання слідчих дій за матеріалами досудового провадження №420170400001323, внесеного до Єдиного реєстру за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.364 КК України. На підставі ст.93 Кримінального процесуального кодексу прошу Вас надати копії документів стосовно ведення діяльності ФГ «Фортуна-Агро» відповідно до ст. 209 Податкового кодексу як суб'єкта спеціального режиму оподаткування за період з 01.01.2012 по 31.12.2017 років».

Відтак од фермера Лапи грізна установа зажадала документи у зв'язку з тим, що розслідується кримінальна справа під довжелезним номером, про яку Олександр Михайлович сном-духом не чув. І не міг чути та знати. До його фермерсько-

го господарства вона аніякого відношення не мала. Тому й запитав у посланців Управління захисту економіки, яким боком його ФГ нібито потрапило на гачок? Пояснили - власне, заспокоїли, ніби фермеру марно хвилюватися, бо це порушено справу обласною прокуратурою стосовно Державної фіскальної служби, яка, є підозри, безпідставно надає окремим суб'єктам господарювання пільговий режим спеціального оподаткування. Як от і ФГ «Фортуна-Агро» також було звільнено від сплати ПДВ. Про що іде мова, кожному фермеру ясно. Отож і для Олександра Лапи не повинно було бути чогось незрозумілого. Дають день-два, щоб Олександр Михайлович виклав, образно кажучи, на діжку документи, котрі від нього вимагають - і весь клопіт. І більше нічого не треба! Тим паче, що як листа йому, підготовленого в Управління захисту економіки 24 травня 2018 р. за № 4022/33/103/01-2018, передано «при обопільній зустрічі», так і свої документи фермер має надати «у найкоротший термін, особисто прибувши чи передавши посланцем» - уточнено в листі

Продовження - стор. 4, 5

Резонанс

Українські виборці позбуваються ілюзій щодо неможливості вплинути на роботу Верховної Ради України. Мовляв, а що ми йому зробимо, тому мажоритарному депутату, коли після виборів він навіть носа не показує в наші села? Та ні, можемо, коли захочемо. Інакше народні слуги геть зовсім втратять відчуття звичайного життя українського громадянина. Саме про це до «Фермера Придніпров'я» надійшов відгук від нашого читача, приватного підприємця з розведення великої рогатої худоби та свиней Михайла Павлюка із Селянівки Царичанського району:

го закону не придумав. Та й гроші він на різні потреби дає не свої, а наші, державні, бо має до них доступ. Оцим рішенням про вагони він обідрав усіх нас, хліборобів, як сидорову козу. Так вони й правлять балом, а ми сидимо, дивимось, як зачаровані, мов, нічого ж не зробимо... Та ні, досить! До відповіді! У всіх районах, де обирали депутатом Кришина, районні організації фермерів повинні провести загальні збори з єдиною вимогою – відставка «захисника народу», що обманув виборців! Я не фермер, бо під фермерство в районі, кажуть, вже немає землі, довелось оформляти підприємництво, землю оренду. Та впевнений – рішення про відставку Кришина всі селяни підтримають!»

Ось така абсолютно логічна реакція нашого читача з 34 виборчого округу, до якого входять П'ятихатський, Верхньодніпровський та Царичанський район з містами Верхньодніпровськ, Вільногірськ та Жовті Води. Орієнтовна загальна кількість виборців у цьому

Розуміння того, як міг «проста людина» Олег Кришин, що клявся в повазі до трудового народу перед парламентськими виборами восени 2014-го, кинути інтереси того народу під ноги аграрним латифундистам, коли висунув ідею віддати фермерські кошти на придбання залізничних вагонів, починає приходити після знайомства з його розлогою декларацією з чималою власністю. За 2017 рік нардеп-мільйонер, що отримує від держави компенсацію за орендоване в столиці житло, вказав два дорогих швейцарських годинники – вартістю 372, 9 тисяч гривень та 828, 1 тис. грн. Задекларовані і чотири автомобілі престижних марок, кілька земельних ділянок по два гектари у Весняному Миколаївської області, кілька в Дніпрі разом із двома місцями для паркування авто, одна в Царичанці, водний засіб «Бомбардир» тощо.

Окрім ТОВ «Вільногірське скло», Олег Кришин має корпоративні права в ТОВ «Скляний альянс», ТОВ «ИСТ ГЛАСС Инострмент ГмГХ» (Австрія),

заробітна плата народного обранця в сумі 260 тисяч гривень не є при таких статках, погодьтеся, мотивацією до належної законотворчої праці.

Ще цікавіше в декларації читати про доходи членів родини 50-ти річного Олега Кришина. Його батько Юрій Кришин отримує скромну пенсію в дві тисячі гривень, але офіційно позичив сину 4 мільйони 264 тисячі гривень! Він є співвласником кількох товариств з обмеженою відповідальністю, одне з яких – алкогольно-безалкогольний комбінат «Дніпро» в Царичанці – відновило виробництво за допомогою депутата Олега Кришина. Газета «Лица» в матеріалі «Фальсифікат з набризком сепаратизму» 18 липня ц. р. наводить факти того, що цей комбінат, який очолює гендиректор ТОВ «Сімферопільський вино-коньячний завод» Сергій Іванов, пов'язаний з економікою окупованого Криму, можливо, туди ж продається і його продукція.

За даними українських видань і журналістів «Схем», під керівництвом Олега Кришина відбувся і запуск заводу в Жовтих Водах, який виробляє цигарки з підробленою акцизною маркою. Тобто до державного бюджету не надходить жодна копійка. Нардеп публічно назвав звинувачення «брехнею», але спростування інформації вимагати не став. А в коментарях до декларації Кришина одна з користувачок соцмереж написала:

«Олег Кришин – найчесніший депутат ВР, воно й по очах видно. Я ж і кажу, що на кожному білборді, разом з портретом пики, треба публікувати е-декларацію. І тоді не потрібно ніякої агітації, а ще вибори тільки по відкритих списках, з оголошенням награного».

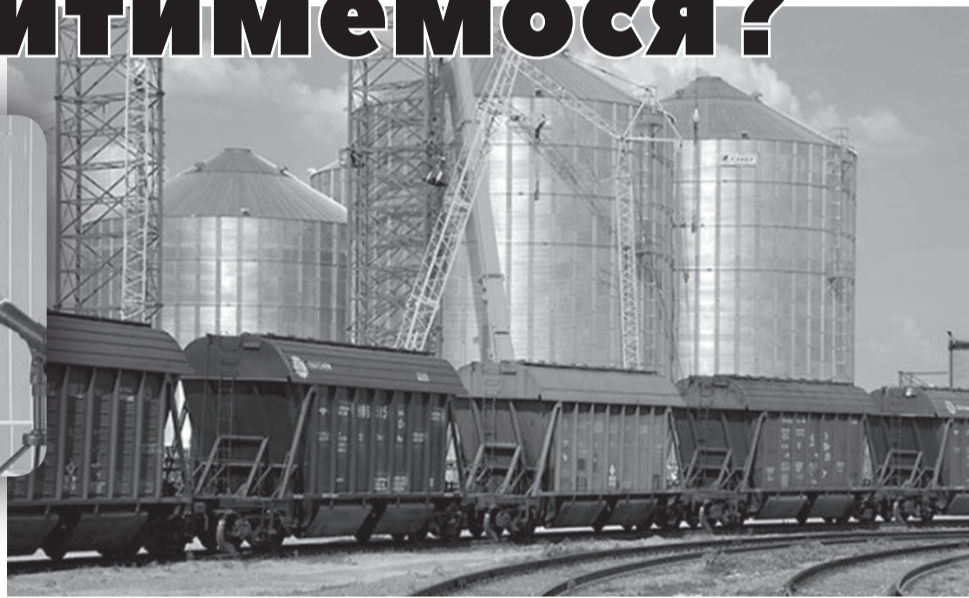
Тож українському суспільству з його зовсім молодою законотворчою системою пора думати, як зробити, щоб бізнесмени до парламенту не потрапляли. Народний депутат Сергій Міщенко вже подав законопроект про відкликання народного депутата на початку цього року. Однією з причин відкликання є невідповідність практичної діяльності депутата основним принципам його передвиборчих зобов'язань. Що доволі яскраво видно на наведеному прикладі в Олега Кришина. Справа за малим – ухваленням законопроектів про відкликання нардепа. До речі, добрий досвід дострокового припинення повноважень сільського голови в згаданому Царичанському районі вже є – торік за рішенням виборців Китайгорода, затвердженого сесією Китайгородської сільської ради, припинені повноваження Наталії Вербицької. Громадяни України повинні мати право і на відкликання народних обранців усіх рівнів з Президентом включно.

Остан ВЕРНИГОРА.

Доки сидітимемо, дивитимемося?

О. Кришину на виборах до Верховної Ради 2014-го довірили бути представником їхніх інтересів 24 тисячі виборців...

«Шановна редакціє! Вдячний за публікацію «Дозвіл купувати залізничні вагони за держкошти для фермерів обурює» в числі за 25 липня ц. р. Шокований разом з усіма фермерами та селянами Січеславщини цим підступним рішенням більшості Верховної Ради. Воно показує, що хліборобський рід у цьому складі парламенту захищати нікому. Удвічі шокований обставиною, що рішення купувати залізничні вагони за фермерські кошти «пробивав» народний депутат нашого 34-го виборчого округу Олег Кришин. Хто такий цей невідомий у нашому селі чоловік, його жодна сільська людина не бачила у живі очі, чим він займається? Чому не розуміє, що потрібно селянам? Його вчинок – страшний удар по інтересах усіх нас, хто ростить хліб і розводить худобу! Я, для прикладу, збирався купити на 400 тисяч гривень сільгосптехніку в кредит, то держава вернула б 100 тисяч гривень. Та тепер не зможу придбати цю техніку! Нащо нам ті агрохолдинги? Вони що – бідні, щоб їм ще й товарні вагони купувати?»

Влада в нашому районі і вище співає хвалебні оди Кришину. Бо він там комп'ютер дав школі, там на якийсь парк гроші з держбюджету вищигав, за те його й хвалять. А більшість людей він нічого не зробив, ніякого добро-

дивному двобічному, з районів обох берегів Дніпра, округі складає біля 135 тисяч. Олегу Кришину на виборах до Верховної Ради 2014-го довірили бути представником їхніх інтересів 24 тисячі виборців, яких і вистачило для перемоги. Він має дві вищі освіти і є секретарем комітету ВР з питань податкової та митної політики. У ЗМІ мільйонера Олега Кришина іменують «склотарний король України», бо він є головою наглядової ради ТОВ «Вільногірське скло» і доволі успішним бізнесменом. У власній газеті «Працюю для вас» «Благодійного фонду Кришина Олега Юрійовича» він зазначає:

«Більшу частину життя я відпрацював у реальному секторі економіки. Тому, коли прийшов у парламент, мене, скажу відверто, здивувала неефективність системи держуправління».

Олег Кришин є одним із авторів ухваленого законопроектів щодо підтримки сімейних фермерських господарств.. Сільгоспвиробникам запропоновано платити податки не за місцем реєстрації, а за місцезнаходженням землі. Для нових сімейних фермерських господарств законопроектом передбачена державна допомога на 10 років – голова ФГ з моменту його реєстрації сплачує 10% єдиного соціального внеску за себе і членів родини у перший рік роботи, 20% у другий, 30% у третій і далі в такій прогресії...

ТОВ «Мідленд ЛТД» (Британські Вирджинські острови). Є в декларації підприємливого нардепа і графа «кількість виграних тендерів, у яких декларант є бенефіціаром», тобто кінцевим власником. Тож за 2017 рік Олег Кришин виграв два тендери на суму 10, 04 мільйона гривень, а за кілька місяців цього року – 17 тендерів на суму 10, 19 мільйона гривень. Тобто явний «плюс» у доходах порівняно з попереднім роком приблизно в два рази. А грошові активи Олег Юрійович задекларував за минулий рік чималенькі - 273, 5 тисяч доларів та 183 тисячі євро, або 13, 4 мільйони гривень. Тобто отримана

До теми: про лобізм?

Лобізм (англ. lobby - кулуари) - це безпосередній вплив на процес прийняття законів у парламенті за допомогою груп тиску, які намагаються підтримати прийняття того чи того політичного рішення або завадити цьому.

Відкрито не претендуючи на політичну владу, ці групи чинять тиск на правлячу еліту ззовні, а не управляють безпосередньо. Цим вони відрізняються від політичних партій та інших формувань, які борються за владу. Групи тиску відрізняються також від інших стихійних форм тиску (страйків, стихійних демонстрацій, мітингів) та від індивідуальних виступів). Специфічними ознаками цих груп є наявність певної організованості і стійкого контакту з представниками владних структур.

Для досягнення своїх цілей групи тиску використовують найрізноманітніші методи: від організації різних суспільних кампаній до прямого саботажу дій правлячої еліти, від впливу на рішення уряду через довірених осіб у державному апараті, політичних партіях та парламенті до ведення переговорів з представниками державної влади. Діяльність груп тиску є публічною, проте нерідко, щоб суспільство не було широко ознайомлене з нею, вони віддають перевагу таємним діям. Дуже часто групи тиску реалізують свої вимоги шляхом лобіювання - безпосереднього впливу на членів законодавчих установ.

! Кожен має право на помилку, а щоб кожний міг цим правом скористатися, проводять вибори

Невідомий
автор

Напередодні Бджола – божа мушка, а пасічник – божий чоловік

Дев'ятнадцятого серпня – День пасічника – професійне свято бджолярів – в Україні почали відзначати з 1997 року після виходу Указу Президента № 815/97. Підраховано, що кожна сьома тонна світового меду – українська. На пасіках країни «працює» п'ять мільйонів бджолиних сімей.

А ЧИ ВІДОМО ВАМ:

Тисячу років тому, за часів Київської Русі, мед та віск були основними товарами нашої державного експорту та постачалися в усі країни середньовічного світу, закладаючи основи вітчизняної економіки. Медові напої у ті часи також користувалися надзвичайною популярністю – наші предки знали тисячі рецептів їх приготування. Усі церковні свята в народі так і звалися – «медами». Не дарма бджільництво у князівській державі користувалося надзвичайною пошаною. Зокрема, у «Правді Ярослава», давньоруському кодексі законів, бджільництву було присвячено аж сім розділів – найбільше з усіх ремесел.

У січні 1814 року видатний український природознавець Петро Іванович Прокопович (1775-1850) сконструював перший у світовій практиці рамковий вулик. Цей винахід спричинив справжню революцію в бджільництві. Сьогодні рамковий вулик є стандартом для бджолярів усіх без винятку

країн, а Україна по праву вважається батьківщиною раціонального бджільництва.

Століттями бджільницьке ремесло в Україні передавалося з покоління в покоління, і разом з ним передавалася вікова мудрість пращурів. Сьогодні багато молодих людей починають цікавитись та займатися бджільництвом. Це захоплення часто розпочинається ще в дитинстві, переходить до них від батьків, дідів, прадідів, так само як і любов до рідної землі, до традицій та культури українського народу.

На сьогодні в Україні діє ціла мережа науково-освітніх закладів галузі бджільництва: Національний науковий центр «Інститут бджільництва ім. П.І. Прокоповича», спеціалізовані кафедри бджільництва Національного аграрного університету в Києві та Львівської національної академії ветеринарної медицини ім. С.З. Гжицького, а також кафедри інших вищих навчальних закладів сільськогосподарського спрямування (Суми, Біла Церква, Умань та інші міста).

У 2005 році було створено Всеукраїнську громадську організацію «Братство бджолярів України». Метою цієї організації є об'єднання пасічників під гаслом «Навчимося у бджіл єдності!» – для відродження традицій українського бджільництва, захисту своїх прав та відстоювання інтересів. Україна – найбільша країна в Європі. Велика територія зумовлює різноманітність природних зон і, відповідно, – багатий сортовий асортимент меду. В Україні збирають: буркуновий, гречаний, еспарцетовий, конюшиний, липовий, люцерновий, м'ятний, фацелієвий, осотовий, синяковий, соняшниковий, лутовий, лісовий, гірський та безліч інших медів. А найціннішого – акацієвого – меду в нас взагалі отримують найбільше у світі.

Ставлячи за мету відродження світової медової слави нашої країни, Братство бджолярів України уже четвертий рік постіль напередодні Медового Спасу проводить Всеукраїнське Свято меду. У рамках Свята проходить Всеукраїнський медовий чемпі-

онат, у 33-ох номінаціях якого змагаються різноманітні види меду, медових напоїв, воску та виробів з нього, а також цікаві винаходи у бджільництві, художні твори, фотографії, колекції на тему бджільництва – за право бути кращими в Україні. Заходи відбуваються на мальовничих зелених схилах Музею архітектури та побуту під відкритим небом «Пирогів».

Продукція українського бджільництва – це не тільки мед. Пасічники України успішно отримують від бджіл маточне молочко, бджолине обніжжя (пилік), прополіс, віск, пергу, забрус, бджолину отруту, гомогенат личинок трутнів та екстракт личинок воскової молі. Ці продукти знаходять застосування у косметології, фармації, харчовій промисловості та навіть в авіаційно-космічних технологіях! На Західній Україні високо розвинуте пакетне бджільництво та селекція бджолиних маток. Звідси знаменита карпатська бджола постачається не лише в інші регіони України, але й до Казахстану, Польщі, Німеччини, Нідерландів й багатьох інших країн.

Прийшов Спас - усьому час

Яблучний Спас (19 серпня)

Другий, або Яблучний Спас, перегукується з язичницьким святом настання осені. До цього дня слов'янам було заборонено їсти яблука і готувати з них що-небудь. Після 19 серпня і приходу більш холодних днів плоди вважалися готовими для збору. За традицією, християнське свято Преображення Господнього отримало свою другу назву.

Чому ж така дивна традиція? З чим пов'язана заборона їсти яблука?

Існувало повір'я, що в світі мертвих ростуть дивовижні яблуні з золотими та срібними плодами. Якщо ж хтось із дорослих не втримався і з'їв соковитий плід, йому випадало сорок днів для спокути своєї провини.

Яблучний спас – третій літній день, коли прийнято поминати померлих (перші два – Страсний четвер і Зелений свята). Щоб запобігти потраплянню душ небіжчиків і всякого зла в будинок до церкви знову несли святити квіти і мак, яким згодом обсипали себе і будинок. Крім цього, з останніх колосків з поля, що залишилися після жнив, сплітали Спасову Бороду – вінок, і несли його разом з квітами і яблуками до церкви.

Обрядовими стравами вважаються печені яблука, пироги з яблуками, узвар і компот.

На Другий Спас наступали перші заморозки. За прикметою, якщо день ясний – зима буде лютою і сніжною, а осінь сухою. Якщо траплявся дощ – осінь буде мокрою, а зима теплою.

Хлібний Спас (29 серпня)

Хлібний, або горіховий Спас, як і другий Спас, вважається не лише християнським святом. Християни ж його також знають як свято Успіння Пресвятої Богородиці.

Колись, месопотамський цар, був важко хворий на проказу. Дізнавшись про вміння Ісуса зціляти, послав він свого художника, щоб той написав портрет Спасителя, щоб образ його вилікував царя. Але у майстра нічого не вийшло. Ісус взяв чисте полотнище і витер ним обличчя. На полотні був втілений його нерукотворний образ, який зцілив царя. На жаль, реліквія була викраде-

на в 1204 році під час хрестового ходу, і сліди її загубилися.

В Україні в цей день починали збір горіхів, які вже вважалися зрілими. До того ж пекли перший хліб нового врожаю. А після жнив влаштовували ярмарки, на яких необхідно було традиційно запастися полотном, тому той день ще називали полотняним Спасом.

На святковий стіл виставляли м'ясні та риби страви, горіхи, яблука та мед. Вода в річках і в колодязях, як і на першому Спасі, вважалася освяченою. А 29 серпня слов'яни відзначали настання осені: ходили по домівках, співали колядки, а в церквах святити яблука, мед і горіхи.

Серпень не можна собі уявити без трьох свят – особливих та улюблених. За церковним календарем це три Спаси, що їх прийнято святкувати в Україні. Кожен з цих днів має свої особливості.

Свято Маковея (14 серпня)

Під знаком цього свята пройшов минулий вікторок. Як його ще називають у народі, Медовий або Спас на воді, дістався у спадок від візантійців. І вперше почали відзначати не раніше 11 ст. Проголосили його в честь винесення частини хреста, на якому був розп'ятий Спаситель, з імператорського палацу до храму Святої Софії.

Назву «Маковей» цей день отримав дещо пізніше, тому що на цю дату також доводиться вшанування семи Великомучеників Маковейів.

Українці щиро полюбили це

свято, в яке прийнято освячувати букети з польових і лісових квітів (чорнобривці, календулу, барвінок, айстри, м'яту, чебрець, соняшники і т. д.), а також головки маків. Квіти і трави завжди сплітали окремим букетом. Його складали залежно від потреб кожної родини: м'ята оберігає від напасти і приносить щастя; соняшник грав роль сонця, що освітлює і зігріває будинок; дикий мак або мак-видюк розсіював темряву. Такий барвистий обряд перерізується червоною стрічкою, а окремо робили букетик з макових голівок.

Після освячення мак зберігали біля образів до весни, а потім розсіювали для врожаю. Сушені ж квіти вплітали дівчатам в коси на Благовіщення.

Традиційними стравами на Маковея вважають пісний борщ з грибами і коржиками або «ломанці». Перед вживанням їжі вранці необхідно було обов'язково випити води, оскільки на Перший Спас вона свята.

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф. 109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити «Фермер Придніпров'я» до кінця 2018 року можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 серпня. Передплатний індекс 60092.

Азовське море
Федотова коса

ПЕРШИНА КАРПАТ

Присинього відпочинку!!!

+38 050 990-30-30
+38 098 990-30-30
+38 050 374-14-63

www.azov.co.ua

*при бронюванні номеру від 10 днів з 10 серпня **2 обіда | 2 сніданка** *при бронюванні номеру від 5 днів **БЕЗКОШТОВНО!**

ПОТРІБНІ промоутер, повар, кухонний працівник, сантехнік, прибиральниця на Азовське море.
050-374-14-63, 096-990-80-80